

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. — P. K. O. Nr. 151.100.

8000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie Mk. 90.000. z odnośnieniem do domu Mk. 100.000. Zamiejscowa Mk. 100.000. Zagranicą Mk. 160.000

Nr. 264 — Rok VI.

Kraków, Piątek 26 października 1923 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Stronnictwa lewicowe powinny iść pod sąd za zbrodnię zdrady stanu!

Lewicowcy polscy idą ze skargami na Rząd polski do Francuzów.

Kraków, 24 października.

Niesłychany skandal polityczny, jaki się ujawnił w toku ostatnich rozpraw sejmowej komisji spraw zagranicznych, daje nowy, niezbity dowód fałszywej gry, którą opozycja lewicowa prowadzi przeciw Państwu, Narodowi i Rządowi polskiemu. Pod obłudną maską twórczej pracy lewicowej opozycji parlamentarnej, kryje się najniebezpieczniejsza zbrodnia stanu i zdrada interesów państwowych. Tę nową Targowicę trzeba przygwoździć i tak potężnie, aby nigdy żadnej próby jej twórców nie były w stanie zmyć tej hańby ze swego czoła.

Na ostatnim posiedzeniu sejmowej komisji dla spraw zagranicznych, wytoczono przeciw ministrowi Seydzie ciężki argument w postaci listu Poincarego, wystosowanego przez premiera francuskiego do p. Buisson, prezesa francuskiej Ligi Praw Człowieka i Obywatela. W liście tym p. Poincare potępia rzekomo zaprowadzenie numerus clausus w Polsce. Atak ten wymierzony w celu ułhicia ministra spraw zagranicznych, spalił się jednakże na panewce. P. min. Seyda, odpowiadając na zarzuty, stwierdził trzy zasadnicze punkty: że list p. Poincarego nie zawiera zupełnie zamiarów mieszania się do spraw wewnętrznych Polski i że tendencje w nim zawarte zostały umyślnie przekręcone przez prasę żydowską. Następnie, i to właśnie jest objawem, rzucającym jasny snop przerażającej prawdy na tę cienką sprawę, p. minister Seyda ujawnił źródło, z którego wypłynęła tajna intryga do prezesa francuskiej Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela.

Inicjatywa wyszła z Polski z ramienia polskiej Ligi Obr. Pr. Człow. i Ob. Na czele tej organizacji, wybitnie zmasonizowanej i masonizującej, stoją leaderzy obozów politycznych lewicy. Kogo tam niema w tej czeredzie. Jest i p. Witold Giełżyński, dziennikarz w piśmie p. Kosnera, Stanisław Patek, b. minister spraw zagran. z ramienia p. Piłsudskiego i poseł w Tokio, Stanisław Posner, senator i dziennikarz, pisujący p. n. Bezmanski w dzienniku P. P. S., Stanisław Thugutt, poseł i prezes Wyzwolenia, dr. Józef Zieliński, lekarz parvski, a do Zarządu Ligi należą nadto m. in. pp. Baudoin de Courtenay, kandydat mniejszości narodowych na prezydenta Rzplitej w głosowaniu z grudnia 1922, poseł Eugenjusz Śmiarowski z Wyzwolenia, b. lewicowy wiceminister sprawiedliwości, kandydat lewicy i mniejszości narodowych na marszałka Sejmu, poseł Lypacewicz z Wyzwolenia, poseł Niedziałkowski z P. P. S., prof. Petrażycki, znany z chęci narzucenia p. Askenazego Uniwersytetowi Warszawskiemu, adwokat Paschalski z P. O. W., oraz p. Luxemburg.

Ci ludzie zwrócili się do francuskiej swej przyjaciółki z wezwaniem, spowodowania rządu francuskiego do wywarcia presji na Rząd Polski w kierunku odstręczenia go od numerus clausus.

Rząd francuski — pisali oni — nie powinien pozwolić na taki zamach przeciwko prawom mniejszości. Nie pozwolić tembardziej, że przeciwko wszystkim, którzy chcą bezprawnie ograniczyć równość, należącą się obywatelom polskim, posiada on broń skuteczną.

Rewelacje ministra Seydy wywołały ogromne poruszenie wśród stronnictw lewicowych. Próbowano zatrzeć ślady. Były jednak dowody, którym nie można było zaprzeczyć. P. min. Seyda przedstawił wydawnictwo francuskiej Ligi p. t. „Cahiers Des Droits De L'Homme“ nr. 17 z dnia 10 wrze-

śnia br., w którym ogłoszono sprawozdanie o numerus clausus w Polsce oraz potworną prośbę do Ligi francuskiej, wystosowania znanego wezwania do rządu francuskiego. P. Śmiarowski i p. Posner, interweniuje wkrótce po oświadczeniu p. min. Seydy w ministerstwie spraw zagran. wyjaśniali, że raport nie został wysłany przez Ligę polską. Próba ta nie osłabia ani odrobiny ciężkości zarzutu. Czyżby tak poważne wydawnictwo jak Cahiers Des Droits De L'Homme publikowało raport, z którego poważnych następstw doskonale zdawało sprawę, bez wyraźnego upoważnienia cytowanego autora? Wszak redakcja zaopatrzyła raport następującym przypiskiem:

Voici le texte du rapport que la Ligue Polonaise des Droits de l'Homme nous a fait tenir sur cette importante question, tj.: Oto brzemię raportu, który nam przesłała Liga Polska O. Pr. Cz. o tej ważnej sprawie, brzmi jak następuje:

Do chwili, kiedy sprawa nie zostanie zupełnie wyjaśnioną, należy uniewinnienie p. Śmiarowskiego i Posnera zaopatrzyć wielkim znakiem zapytania. A na zaprzeczenia było przecież kilka tygodni czasu przed ujawnieniem skandalu przez p. min. Seydę. Wszak zeszyt 17 wydawnictwa ukazał się 10 września.

Dobrze jednak, że cała ta krecia robota, wstrętna i brudna, kryjąca swą podłość za plecami międzynarodowych instytucji masonskich, ujrzała wreszcie światło dzienne. Na tle ostatnich wypadków politycznych, nabiera ona właściwej sobie barwy. Poseł Dąbski na ostatnim posiedze-

niu sejmowej komisji spraw zagranicznych, oświadczył:

Panowie nie zdobędziecie wyników na gruncie międzynarodowym, bo jesteście nacjonalistami.

To wypowiedzenie przywódcy polskiej opozycji lewicowej dodaje charakterystycznego zabarwienia aferze z listem p. Poincarego. Dlatego, że Rząd obecny jest narodowy, nie będzie miał powodzenia na terenie polityki międzynarodowej. Ten cel uświęca środki. W walce z Rządem wolno chwycić się wszelkich środków parlamentarnych, wolno stosować nawet nieparlamentarne w rodzaju b. parlamentu austriackiego, lecz nie wolno popełniać zbrodni. A to, co uczyniła polska lewica, idąc na pasku masonerii, jest zbrodnią potrójną, jest zbrodnią przeciwko Państwu, Narodowi i Rządowi. Dlatego też opinia publiczna musi wystąpić ze stanowczym żądaniem przykładowego i surowego ukarania nowej Targowicy. Inaczej bowiem niepewni jesteśmy, że ci sami ludzie, którym raz sztuczka się nie udała z premierem francuskim, zwrócić się z tem samym, a może i dalej idącym żądaniem do państwa innego, mniej przychylnie nam usposobionego. Wczoraj żądali obrony żydów, których nikt nie krzywdzi, jutro zażądadają protekcji dla Niemców, podpalaczy białoruskich i ukraińskich.

Jeżeli lewica polska jest istotnie niewinna, niech się podda śledztwu i sądowi. Tam niech się oczyści z zarzutów ciężkich, których hańby inaczej nigdy z siebie nie zmyje. I społeczeństwo powinno zażądać: pod sąd!

B.

Wojska republiki nadreńskiej zajmują dalsze miasta!

Ruch wolnościowy rozszerza się. — Kolonja wolnem miastem? — Plany separatystów. Dyrektorjat nadreński. — Separatyści zajęli Wiesbaden i Duisburg.

Paryż (AW).

Wedle Havasa, proklamowano w dalszym ciągu republikę nadreńską w miejscowości Bad Ems. Jak słyhać, ludność przyjęła z zadowoleniem fakt dokonany. Ruch wolnościowy w Nadrenji rozszerza się w kierunku Limburga. Podobne wiadomości nadchodzą i z Eschweiler.

Berlin (AW).

Wedle ostatnich wiadomości, oczekują w Berlinie zajęcia miasta Bonn przez oddziały nowej republiki. Późniejsze depecze donoszą o zbliżaniu się wojsk republikańskich do miasta, gdzie Francuzi rozbili policję.

Paryż (AW).

Specjalny sprawozdawca „Daily Mail“ donosi z Koblencji, że nowy rząd zamierza się ukonstytuować w Koblencji, a Kolonję uznać wolnem miastem. Nowy rząd zamierza również wprowadzić złotą walutę markową.

Bruksela (AW).

Wedle nadeszłych tu z Nadrenji wiadomości, ludność zachowuje się na ogół spokojnie.

Paryż (AW).

Journal zamieszcza wywiad z kierownikiem obecnego ruchu wolnościowego w Nadrenji, Deckerssem, na temat jego najbliższych planów. Deckerss nosi się z zamiarami konfiskaty całej prasy aż do zorganizowania cenzury. Prócz tego planuje on ogłoszenie stanu obciążenia. Co się tyczy stanowiska do władz belgijskich, to zapewnił on generała Rugnoy o neutralności w stosunku do wojsk belgijskich, oświadczając równocześnie, że separatyści są zupełnie niezależni od sprzymierzonych. Są i pozostaną Niemcami, którzy odrzucają każdą myśl o aneksji.

W dalszym ciągu donosi dziennik, że Deckerss miał odbyć konferencję z władzami okupacyjnymi, którym przedłożył plan rozszerzenia całego ruchu. Przedewszystkiem akcja musi objąć Duisburg i Düsseldorf, oraz Düren i Koblencję. Po zajęciu całej strefy belgijskiej i angielskiej, przerzuca się republikanie na strefę francuską. Deckerss podkreśla przy każdej sposobności, że kierownicy

całego ruchu chcą być w zgodzie, przyjaźni i pokoju ze wszystkimi sąsiadami Nadrenji, oraz, że mają szczerzy zamiar wynagrodzić szkody wojenne.

Charakterystyczne stanowisko zajmuje w tej sprawie znany już uprzednio przywódca ruchu separatystycznego o tendencjach frankofilskich, Smeets. Oświadcza on bowiem w tem samem piśmie, że nie miał najmniejszej wiadomości o tem, jakoby miano proklamować w Akwizgranie wojnę republikę nadreńską. Osobiście życzy on powodzenia całemu przedsięwzięciu, wyrażając równocześnie nadzieję, że w krótkim czasie dojdzie do porozumienia się wszystkich grup separatystycznych.

Koblencja (PAT).

Naczelny Komitet separatystów wybrał dyrektorjat, zaopatrzony w całkowite pełnomocnictwa. W skład dyrektorjatu wchodzi: Mathes, jako przedstawiciel Nadrenji północnej i Derten, jako przedstawiciel Nadrenji południowej.

Koblencja (PAT).

Separatyści zajęli Wiesbaden i Duisburg. Wojska francuskie utrzymują spokój w okręgu Wiesbaden. Urzędnicy podprefektury w Trewirze podjęli pracę na nowo. Urzędnicy miejscy w miejscowości Prun i Pittsburg uznali nową władzę.

Duisburg (PAT).

Republikanie w sile przeszło jednego tysiąca ludzi zawiądnęli miastem. Na ratuszu zatknięto trójbardwą flagą republiki nadreńskiej.

Bruksela (PAT).

Nadeszły tu wiadomości, że nacjonałiści przybywający z Kolonii, maszerują w kierunku Dürren. Ludność wiejska z Montgois zmierza do Akwizgranu.

Krytyczna sytuacja w Niemczech.

Komunistyczne rady robotnicze w Saksonji proklamują strajk generalny. — Stresemann wyrzucony z partii socjalistycznej. — Bezrobocie wzrasta się.

Berlin (AW).

Wkroczenie wojsk Reichswehry do Saksonji zastrzyło ogromnie położenie polityczne.

Kongres rad robotniczych, obradujący w Hemnitz, pod wpływem komunistów, powołał komisję, która zająć się ma wypracowaniem szczegółów strajku generalnego. Proklamowanie strajku zostaje do czasu wyjaśnienia się sytuacji. Współpraca socjal-demokracji niemieckiej z komunistami staje się coraz widoczniejsza. Na wiecu socjal-

demokratów w Lipsku przyjęto wniosek, wykluczenia prezydenta Rzeszy z partii.

Ogólnie przypuszczają, że obecność wojsk Reichswehry w Saksonji nie przyczyni się do uspokojenia ludności, lecz że przyjdzie do krwawych rozruchów. Sytuację komplikuje bezrobocie, skutkiem którego 60 proc. robotników jest bez pracy, albo pracuje tylko ograniczoną ilość godzin dziennie.

Zaostrzenie stanu wyjątkowego w Hamburgu.

Walki z komunistami. — Znaczna ilość zabitych i rannych. — Strzelać do tego, kto stoi w oknie! — Komuniści atakują centrum miasta.

Wiedeń (PAT).

„Neues Wiener Journal“ donosi z Hamburga: Komuniści postępowali według z góry ułożonego planu. Walka ogniowa trwała przez cały dzień. Policja miała 14 zabitych i 108 rannych. Straty komunistów nie są znane. Podają je jednakże na 30 zabitych i co najmniej 150 rannych. Wieczorem udało się policji zająć z powrotem strażnice policyjne. Jakkolwiek wieczorem zapanował w Hamburgu spokój, to jednak do portu hamburskiego

wysłano dywizję torpedowców. Stan wyjątkowy w Hamburgu został zaostrzony. Policja zabroniła mieszkańcom ukazywania się w oknach, a do zbliżających się do okien będą posterunki natychmiast strzelać. U komunistów odbywają się rewizje domowe. Kilku przywódców aresztowano. Po północy komuniści zebraли się ponownie na dwóch przedmieściach i rozpoczęli atak na centrum miasta. Policja zdołała otoczyć komunistów w bloku domów i spodziewa się wyprzeć ich dzisiaj.

Groźba strajku generalnego w Berlinie.

Wiedeń. (PAT).

„Neues Wiener Journal“ donosi z Berlina: W Berlinie daje się odczuwać katastrofalnie brak chleba, co wywołuje wzburzenie wśród robotników. Związki zawodowe grożą strajkiem generalnym w razie, jeżeli w przeciągu trzech dni nie nastąpi wypłata zarobków w walucie złotej.

Chleb w Berlinie 7 i pół miljarda.

Berlin. (PAT).

Cena chleba podniosła się na 7 i pół miljarda.

Przesilenie w gabinecie litewskim.

Królewiec. (PAT).

Dziennik „Litwa“ donosi z Kowna, że w gabinecie litewskim zanosi się na kryzys. Między chrześcijańską demokracją a partją włościańską doszło do nieporozumienia na tle stanowiska zajętego przez ministra spraw wewnętrznych, Saltauskasa, wobec chrze-

ścijańskiej demokracji. Saltauskas, który należy do partji włościańskiej, rozpoczął mianowicie energiczną reorganizację ministerstwa spraw wewnętrznych. M. in. usunął kilku wpływowych Ch-deków. Wywołało to silną opozycję w stronnictwie Ch. D. Jeżeli Saltauskas pozostanie na zajmowanym stanowisku — wedle doniesienia dziennika — dojdzie do rozpadnięcia się obecnego bloku rządowego.

Zatonięcie dużego żaglowca portugalskiego.

Warszawa. (Tel. wł.).

Jak nam komunikują, parowiec „Wilson“, własność Towarzystwa okrętowego „Cosulich“ w Trjeście zauważył w dniu 16 b. m. koło wysp Azorskich, duży żaglowiec portugalski, pozbawiony masztów podczas orkanu i tonący już z powodu przedziurawienia. Parowiec „Wilson“ pomimo silnej burzy wysłał natychmiast łodzie ratownicze, którym udało się dotrzeć do statku i wyratować całą jego załogę składającą się z 41 osób.

Statek portugalski załadowany sztokfiszem niebawem poszedł na dno. W końcu b. m. okręt „Wilson“ przybędzie do Trjestu, gdzie będzie można dopiero stwierdzić szczegóły katastrofy.

Jaką pensję otrzymają urzędnicy w dniu 1. listopada?

Pensja październikowa i dodatek 20 procent.

Warszawa (AW).

Ministerstwo skarbu rozesłało wczoraj do wszystkich Ministerstw okólnik, polecający wypłacić pracownikom państwowym w dniu 1 listopada po-

bory w wysokości październikowej z dodatkiem 20 proc. Z sumy tej stracone ma być jedna czwarta wypłaconej 1 października zapomogi zwrotnej w wysokości 40 proc.

Sprawy samorządowe na komisji administracyjnej.

Warszawa (PAT).

Porządek dzienny wczorajszego posiedzenia sejmowej komisji administracyjnej przewidywał cały szereg wniosków w zakresie spraw samorządowych. Na posiedzenie to przybył pan minister spraw wewnętrznych, Kiernik, w towarzystwie naczelnika wydziału samorządowego w ministerjum spraw wewnętrznych, Weissbroda. Pan minister oświadczył na komisji, że są już w opracowaniu wszystkie projekty ustaw, dotyczące spraw samorządowych i że zostaną w najbliższym czasie przedłożone Radzie Ministrów. Wobec powyższego komisja na wniosek przewodniczącego Thugutta uznała wnioski złożone w tej sprawie za nieaktualne.

Cztery biljony deficytu przyniosła kolej w ubiegłym kwartale.

Warszawa. (PAT).

Senacka komisja budżetowa pod przewodnictwem sen. Adelmanna przyjęła bez zmiany projekt ustawy o dodatkowym provizorjum budżetowym na kwartał III i provizorjum budżetowym na kwartał IV br. Następnie komisja postanowiła wobec ogromnego deficytu kolejowego, który w III kwartale wynosi 4 tysiące miliardów marek polskich, to znaczy dwie trzecie ogólnego deficytu państwowego, zaprosić komisję budżetową na posiedzenie specjalne, na któremby ministerjum kolei żelaznych dało wyjaśnienia, co spowodowało tak wielki deficyt i w jaki sposób ministerjum kolei żelaznych ma zamiar postępować nadal celem uzdrowienia budżetu kolejowego.

Przepisy walutowe na G. Śląsku.

Warszawa, 24 października.

Ministerstwo Skarbu wydało okólnik w sprawie stosowania przepisów walutowych na Górnym Śląsku. Ogólne przepisy o zaświadczeniach walutowych odnoszą się obecnie do wszystkich towarów załadowanych na stacjach górnośląskich, a eksportowanych zagranicę. Wyjątek stanowią jedynie towary wywożone przez firmy, objęte umową dewizową z dnia 28 lipca 1923 roku.

Umowa ta zobowiązały się pewne górnośląskie firmy do odstępowania P. K. K. P. walut zagranicznych, uzyskanych z eksportu towarów. Te firmy zwolnione zostały od składania normalnych zaświadczeń walutowych. Spis wymienionych firm będzie podawany dyrekcjom ceł oraz Izbie skarbowej w Grudziądzu bezpośrednio przez komisarza dla spraw dewizowych w Katowicach.

Nowy rektor uniwersytetu poznańskiego.

Poznań. (PAT).

Rektorem Uniwersytetu Poznańskiego w miejsce zmarłego rektora Święcickiego, obrany został dotychczasowy prorektor, profesor prawa rzymskiego w Uniwersytecie Poznańskim, dr. Zygmunt Lisowski.

Niedola polskich robotników rolnych w Niemczech.

(Telefonem od własnego koresp.).

Warszawa.

Wśród robotników pol., udających się do robót rolnych do Niemiec panują stosunki potworne. Mężczyźni i kobiety mieszkają razem. Połowa z urodzonych dzieci jest nieślubna, wymierają one z niesłychaną szybkością. Wśród robotników szerzy się pijaństwo i hazard. Akcja duchowieństwa jest bezskuteczna.

Rząd niemiecki toleruje postępowanie pracodawców i ułatwia nielegalny dopływ robotnika polskiego, nie wymagając od niego żadnych dokumentów.

Powrót z niewoli litewskiej.

(Telefonem od własnego koresp.).

Warszawa.

W tych dniach we wsi Jeziorki, położonej na samym pograniczu polsko-litewskim odbyła się wymiana 32 jeńców litewskich, przebywającym w obozie koncentracyjnym w Strzałkowie na taką ilość jeńców, więzionych w Kownie. Ta zamiana zainicjowana na wrześniowej konferencji międzynarodowego Komitetu Czerwonych Krzyży w Genewie została przeprowadzona przez Czerwone Krzyże polski i litewski. Ze strony Polskiego Czerwonego Krzyża występował prezes Zarządu Głównego, p. Zaborowski, ze strony litewskiej prezes litewskiego Czerwonego Krzyża, dr Sliupas.

Sam akt zamiany odbył się w sposób pod każdym względem najzupełniej poprawny.

Tragedja chłopu ruskiego.

Ukraińscy agitatorzy pchają lud ruski w coraz większy upadek moralny. — Prześtępstwa wzmagają się. — Do czego prowadzi nawoływanie do zbrodni i jactrze- nie przeciw Polakom. — Ucieczka od „kultury“ ukraińskiej. — Upamiętajcie się!

Kraków, 24 października.

Prowodyrzy ruscy i stojąca na ich usługach prasa ruska we Wschodniej Małopolsce, usiłują wbrew istotnej u stanowi rzeczy i wbrew własnemu przekonaniu wmówić w ludność ruską, że źródłem wszelkiego zła dla niej jest jej przynależność do Państwa Polskiego. Ze stan ludności ruskiej jest od pewnego czasu naprawdę tragicznym, temu, jako rzeczy widocznej i niewątpliwej, zaprzeczyć nie można, ale też nie trudno wykazać, w czem leży właściwa tej tragedji przyczyna.

Statystyka kryminalna Wschodniej Małopolski wykazuje od dawna, po chwili najnowszej, olbrzymi odsetek przestępstw karnych przeciw cudzej własności. Między temi przestępstwami, najmniej trzy czwarte całej ilości wypadków stanowią

POSPOLITE KRADZIEŻE.

Dotychczasowa zaś praktyka sądowo-karna wykazała, że najmniej 80 proc. przestępców, naruszających cudzą własność, stanowią w Małopolsce Wschodniej greko-katolicy. Taki stosunek procentowy przewyższa wielokrotnie liczebny stosunek zaludnienia greko-katolików w porównaniu z innymi wyznaniem w tej części kraju. Jest to stan niewątpliwie bardzo smutny, ale też z drugiej strony zupełnie zrozumiały, jako

CHOROBA MORALNA,

którą przechodził, względnie przechodzi, mniej więcej każdy naród w okresie pozostawiania na najpierwotniejszym, a właściwie na żadnym stopniu kultury wszechludzkiej i ludność ruska pod tym względem wyjątku stanowić nie może.

Prawdziwa tragedia tej ludności i właściwie, jedynym źródłem tej tragedji leży w tem, że na prowodyrów narzuciły się jej i narzucają jednostki, które zamiast dążyć do moralnego jej podniesienia, jako pierwszego warunku prawdziwego rozwoju — przez nieustanne podburzanie słowem i piśmem oraz zwywanie do zbrodni i pochwalania zbrodni, dążą w swem zaślepieniu do tego, ażeby ludność ta przy pokazywanym odsetku najordynarniejszych przestępstw cudzej własności, mogła się przed światem wykazać

JAKNAJWIĘKSZĄ LICZBĄ SABOTAŻYSTÓW T. J. MORDERCÓW I PODPALACZY.

Ze przyszłość ludności w ten sposób wychowywanej i kierowanej przedstawia się nadzwyczaj niepewnie i ponuro, a nawet wprost groźnie, o tem agitatorzy ruscy wiedzieć nie chcą i przechodzą nad sprawą tą do porządku dziennego.

Inaczej natomiast zapatrują się na to Rusini, na piękno prawdziwej kultury nieco wrażliwsi. Widząc haniebne i zgubne skutki niesumiennej agitacji, a zarazem zdając sobie najzupełniej sprawę z jej bezcelowości, tudzież z dowiedzionej maksymy, że pobudzanie zbrodniczych instynktów i wskazywanie zbrodni jako środka osiągnięcia celów idealnych, tylko zgubę ludności tej przynieść może,

ODŻEGNUJĄ SIĘ OD „UKRAIŃSKIEJ KULTURY“

przechodzą samorzutnie na obrządek łaciński a nawet bez zmiany obrządku posyłają dzieci swe coraz liczniej do szkół polskich, by je uwolnić od możliwości schłopenia i niebezpieczeństwa zarażenia się owocami zbrodniczej agitacji, w której zgodnie z opinią polską i opinią całego kulturalnego świata widzą najniebezpieczniejszy zarodek zguby dla ludu ruskiego.

Nie zechcą tego oczywiście pojąć ani zrozumieć

AGITATORZY RUSCY,

którym wystarcza nieszczęsne ofiary swej agitacji darzyć nieszczerym całusem tuż nad grobem przy wykonaniu na nich przez władzę karzącą wyroku śmierci za zbrodnię, zaś żywych mamieć podawaniem na szpaltach prasy ruskiej wprost humorystycznych wieści o dwudziestu kilku wyższych uczelniach „ukraińskich“, w tem 9 uniwersytetach na przestrzeni od morza Czarnego do

O umowę węglową w Zagłębiu Dąbrowskiem

Katowice, 24 października.

W Zagłębiu Dąbrowskiem przemysłowcy uzależniają podjęcie rokowań od uregulowania sprawy wypłat na Górnym Śląsku.

Wełtawy i o różnych „ukraińskich“ centrach kulturalno-oświatowych i ekonomicznych w stolicach, czy wogóle większych miastach państw zachodniej Europy.

A rozagitowany chłop ruski leci na oślep W CORAZ WIĘKSZĄ PRZEPAŚĆ MORALNĄ, coraz częściej popada w konflikt z ustawą karną i zasadami etyki. Wtórjuje mu w tem w pewnej mierze oczywiście „kwiat narodu“ — ucząca się młodzież ruska.

Inspekcyjna podróż ministra przemysłu i handlu.

Minister przemysłu i handlu udaje się w tych dniach w towarzystwie dyrektora depart. marynarki handlowej p. Chrzanowskiego do Gdyni na inspekcję pobraża i robót portowych.

—o—

Zniżki taryfowe dla towarów polskich w Jugosławji.

Poselstwo polskie w Belgradzie donosi, że rząd jugosłowiański wydał polecenie stosowania minimalnej taryfy celnej w stosunku do towarów polskich.

Sąd rozjemczy w sprawie umowy górniczej na Górnym Śląsku.

Katowice, 24 października.

W związku z rozchwianiem się konferencji górniczej na Górnym Śląsku powołano do zadecydowania w tej sprawie sąd rozjemczy.

Sąd ten na posiedzeniu w dniu 21 b. m. w Katowicach roztrząsając sprawę zatargu w górnictwie przy-

znał pracownikom 25 proc. podwyżki od przyznanych już 130 proc. (co razem wynosi około 180 proc.).

Przemysłowcy zaprotestowali przeciwko orzeczeniu sądu, skutkiem czego sprawa ta rozpatrywana będzie w zmienionym komplecie, przypuszczalnie przyznane zostanie około 15 proc.

Jak się skarb pozbawia miliardów.

Niegrzeczni kontrolerzy i roztargnione cukrownie. — 2 miliardy na 5 wagonach cukru.

Jak wiadomo, od 15 bm. akcyza od cukru podniesiona została z 28 na 400 milionów od wagonu. Podwyżka ta dotkliwie odczuć się daje szerokim masom konsumentów, cukrownie bowiem przy tej okazji zrobiły dobry interes, wprowadzając sprzedaż cukru w obliczeniu na franki złote.

Zdawałoby się więc, że wszystkie cukrownie, które przecież zaliczają się do poważnych przedsiębiorstw, powinny sobie uważać za punkt honoru, by ten ciężki haracz, opłacany przez ogół ludności, dostał się skarbowi w całości jak najwcześniej, a nie do rąk krwiożerczych paskarzy.

Niestety, tak nie jest.

W piątek ubiegły, 19 bm., naczelnik I-go urzędu skarbowego zarządził sprawdzenie na kolei przychodzących wagonów cukru — czy opłacon z niego należyte akcyzę.

Wśród odbiorców cukru na kolei wywołało to przykre zdziwienie.

NY, CO TO PANOWIE NIE WIERZĄ TAKIM FIR- MOM, JAK CUKROWNIE?

Pomimo tego kontrolerzy: Michalski, Bartosiak i Błaszyk skrupulatnie przeprowadzili kontrolę i wykryli tylko 5 wagonów cukru, od których zapomniiano dopłacić bagatelkę — 1.850 milionów marek, czyli

prawie dwa miliardy.

4 wagony, zawierające 500 worków cukru, wysłane zostały przez cukrownię Dobie w dniu 15 bm., czyli w dniu, w którym zaczęła obowiązywać nowa akcyza. Piąty wagon wysłany został przez cukrownię Cielce na imię J. Forcajga (Bonifaterska 5). Wagon ten wysłany został z cukrowni 16 bm. i zarząd cukrowni również przez roztargnienie opłacił 28, zamiast 400 milionów.

Zaznaczyć należy, że odbiorca gwałtem chciał wysłać wagon do Łodzi, choć właśnie przez Łódź przyszedł on do Warszawy.

Fakty te dowodzą, jak łatwo pozbawić skarb miliardów dochodów, które ściągnięte z ogółu ludności bogacą ludzi prywatnych. Jeśli takie niedokładności popełniają najpoważniejsze przedsiębiorstwa, wnoskować należy, jak dalece upadła u nas moralność publiczna. Czy Państwo koniecznie musi przy każdym obywatelu stawić policjanta czy kontrolora?

W dodatku kontrolerzy ci narażeni są na ciężkie pokusy. Formalnie mają przyznane premje za wykrycie nadużyć podatkowych i akcyzowych, ale w praktyce nie im się nie wyplaca. Ze względu na dobrze zrozumiany interes skarbu, należałoby jaknajprędzej naprawić to zaniedbanie.

Budżet na rok 1924.

Warszawa. (AW).

Na porządku dziennym posiedzenia sejmowego we wtorek dnia 30 bm. znajduje się na pierwszym miejscu sprawa ustalenia budżetu na rok 1924.

Warszawa. (AW).

Wezorem marszałek Rataj, premier Witos i minister Kucharski odbyli dłuższą konferencję w sprawach związanych z nowym budżetem o położeniu finansowym państwa.

Polscy kandydaci na posłów do Sejmu gdańskiego.

Gdańsk. (AW).

Na wczorajszym posiedzeniu Polskiego Centralnego Komitetu Wyborczego ustalono ostatecznie następującą listę polskich kandydatów na posłów do przyszłego sejmu gdańskiego: 1) dr. Kubacz, 2) Jedwabski, 3) Langowski, 4) dr. Panacki, 5) dr. Moczyński, 6) Cieszyński, 7) Gołębiowski, 8) Budzyński, 9) Czarnecki, 10) Michna.

Czego domagają się lokatorzy?

Warszawa 23 października.

W Warszawie odbył się onegdaj olbrzymi wlec lokatorów. Po przemówieniach szeregu mówców uchwalono jednomyślnie następujące rezolucje:

1) Aby podwyżki komornego nie przekraczały możliwości płatniczej lokatorów;

2) aby komorne ustawowe obejmowało również wszelkie świadczenia;

3) aby podwyżki komornego były jednakowe dla wszelkiego rodzaju lokali, ponieważ ceny komornego za różne lokale są różniczkowane przez samych właścicieli domów już przed wojną;

4) aby z pod ustawy o ochronie lokatorów nie były wyjęte żadne pomieszczenia nie mieszkalne, przemysłowe i handlowe;

5) aby lokale w domach nowowynbudowanych czy przebudowanych podlegały co do zakazu eksmisji ustawie o ochronie lokatorów. Aby nie były dopuszczane żadne przeróbki lokali, połączone z zupełną eksmisją lokatorów;

6) aby był utworzony kapitał budowlano-remontowy komunalny przy wybitnej pomocy Rządu;

7) aby stawki komorniane nie były określane według parytetu złota aż do chwili określenia według tych samych zasad pensji i wynagrodzenia za pracę;

8) aby punkt c) części III, art. 10 obecnie obowiązującej ustawy był skreślony i zastąpiony represjami karnymi (mowa o prawie wymówienia lokalu za „obrzydzenie współżycia“);

9) aby właściciel domu, czy nim będzie osoba prywatna czy Państwo, nie miał prawa pod żadnym pozorem rugować lokatora, gdy potrzebuje lokalu dla siebie lub swojej rodziny;

10) aby sublokator nie był rugowany w razie dobrowolnego lub przymusowego opuszczenia lokalu przez głównego lokatora;

11) aby właściciel przedsiębiorstwa przemysłowego czy handlowego miał prawo sprzedawać swe przedsiębiorstwo z tem zastrzeżeniem, iżby w razie sprzedaży, partycypował właściciel domu na zezwolenie nowego lokatorowi na zajęcie dalsze lokalu

Co się dzieje w całej Polsce.

Przed wykonaniem ustawy uposażeniowej. — O budżet na rok 1924. — Czasowy wyjazd posła amerykańskiego z Warszawy. — Oszczędnościowa redukcja rozjazdów służbowych. — Podatek dochodowy bandyty. Tajne „doksztalcające kursy“ ruskie. — O sprawozdanie konsularne. — Frank pocztowy wynosi 220.000 marek polskich. — Spirytus znowu drożeje. — Nowa Izba przemysłowo-handlowa w Poznaniu. — Podroże nie nafty, benzyny i olejów mineralnych. — Zjazd ogólnokrajowy Związku skórzanego. — Smutne skutki magazynowania węgla. — W Warszawie chleb nie drożeje. — Chciał zarobić na sznurku wisielca. — Najwyższy czas przestać palić! — Za wykrycie fałszerstwa urzędnik otrzyma miliard marek nagrody.

Specjalna komisja międzyministerjalna opracowuje obecnie w przyspieszonym tempie w Prezydium Rady Ministrów projekt rozporządzenia wykonawczego do urzędniczej ustawy uposażeniowej, uchwalonej przed niedawnym czasem przez Sejm Rzeczypospolitej. Jak wiadomo, ustawa powyższa ma obowiązywać z mocą wsteczną od 1 października r. b.

Pan Minister Skarbu omawiał z szefami departamentów sprawę ostatecznego uregulowania budżetu na rok przyszły. Panu ministrowi przedstawiono sprawy sporne, dotyczące poszczególnych działów. Pan Minister uzgodnił sporne sprawy z poszczególnymi Ministrami. Rokowania w tym kierunku rozpoczęły się. Sprawa zrównoważenia budżetu znajduje się na dobrej drodze, zwłaszcza, jeżeli zostanie szybko uchwalona ustawa o waloryzacji podatków.

Posel Stanów Zjednoczonych p. Gibson wyjeżdża w tych dniach do Waszyngtonu w sprawach poselstwa i wróci do Warszawy z końcem stycznia 1924 r. Pogłoski o tem, jakoby p. Gibson miał opuścić zupełnie dotychczasowe swe stanowisko, są nieprawdziwe.

Minister Skarbu wydał okólnik, polecający wszelkim urzędom wstrzymanie niekoniecznych rozjazdów służbowych urzędników. W szczególności zakazuje się podróży urzędników placówek zagranicznych do kraju. W tym wypadku jeśli urzędnik taki przebywa w kraju ponad 8 dni, pobierać ma wynagrodzenie w markach.

Znany bandyta, ataman Mucha, który grasuje na Podlasiu, przesłał podobno do jednego z urzędów skarbowych podatek dochodowy wraz z wykazem dochodów z popełnionych rabunków z przedstawieniem daty i miejsca.

Rusini stworzyli we Lwowie bez wiedzy władz tajne kursy doksztalcające m. in., przy szkole prywatnej ruskiej Hrińczenki, przy szkole Szewczenki i t. d. Dziwne rzeczy, że Dyrekcja policji nie o tych tajnych „technikach“ nie wie i nie wie o tem, że Rusini stale przekraczają wszelkie przepisy i traktują władze tak, jakby ich nie było. Z tymi kursami jest coś podobnego, jak i z ruskim „uniwersytetem“. Na tajne wykłady „uniwersyteckie“ daje lokal „Proświta“, teatr ruski, Towarzystwo techników, szkoła przy ul. Mochnackiego, Towarzystwo Szewczenki i t. d., lokal na kursy rzemieślnicze dają szkoły Szewczenki i Hrińczenki, a prowadzi kursy ruskie Towarzystwo pedagogiczne. Za czasów byłej Austrii dyrektor policji natychmiast rozwiązałyby Towarzystwa, dające lokal na nielegalne cele; obecnie natomiast niby nie jest obeznany z przepisami i nie wie, gdzie dano lokal na nielegalne wykłady.

W dniu 23 b. m. odbyła się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych konferencja międzyministerjalna, w sprawie wydania specjalnych okólników, dotyczących treści raportów, konsularnych.

Frank pocztowy dla opłaty zagranicznej korespondencji pocztowej i telegraficznej od 23 października wynosi 220.000 marek pol.

Z braku złotego przemysł gorzelany postanowił ceny na spirytus obliczać według franka szwajcarskiego. Z tego względu od wczoraj ceny spirytusu podwyższono o 20 tysięcy marek na litrze. Związki gorzelane otrzymały źródłowe informacje, że w tych dniach akcyza od spirytusu z 200 tys. marek będzie powiększona do 300 tys. marek na litrze. Wiadomość ta napędza rozpaczą wszystkich amatorów wódki.

Wczoraj odbyło się w Poznaniu pierwsze zebranie nowej Izby przemysłowo-handlowej, ukonstytuowanej z wyboru. Po poświęceniu lokalowi przemawiali: przedstawiciel Min. Przemysłu i Handlu, wojewoda poznański, przedstawiciele duchowieństwa, miast, zrzeszeń i korporacji, poczem nowo utworzona poznańska Izba przemysłowo-handlowa zebrała się na swe pierwsze posiedzenie, na którym omawiano sprawę sądów polubownych.

Cena nafty od wczoraj podwyższona została w hurcie do 45 tysięcy, a w detalu 50 tysięcy mar. za kwarte. Przedsiębiorstwa naftowe oczekują w tych dniach nowej zmiany cen, wobec tego niektóre z nich poleciły swym filjom ograniczyć sprzedaż do rozmiarów minimalnych; podskoczyła również cena benzyny i olejów mineralnych.

W dniach 27 i 28 b. m. odbędzie się w Łodzi ogólnokrajowy zjazd Związku skórzanego, którego zadaniem będzie omawianie nowej taktyki w walce o polepszenie bytu pracowników przemysłu skórzanego.

Za stwierdzoną odmowę sprzedaży oraz magazynowanie większej ilości węgla został z polecenia wydziału do walki z lichwą przy Kom. Rządu m. Warszawy zaarrestowany dyr Spółki „Żelaza“, Anzelm Fadenchecht. Władze zaskwestrowały 176 ton węgla. — Aresztowany oddany zostanie władzom śledczym.

W dniu 23 b. m. zgłosili się w Kom. Rządu m. Warszawy przedstawiciele Zw. młynarzy i złożyli nową kalkulację cen przemiału zboża. Naczelnik Wydziału do walki z lichwą skłonił jednak przedstawicieli Zw. młynarzy do utrzymania starego cennika, w ten sposób cena chleba pozostała niezmienną. Fakt ten mogliby wziąć za przykład do naśladowania piekarze krakowscy, którzy parę

razy w tygodniu podwyższają chronicznie ceny chleba.

W Klemontowicach parobek, służący u wójta — po zabawie w karczmie, zmarł nagle w nocy. Wójt postanowił wykorzystać zgon nieboszczyka. Powiesił w stodole na belce trupa na sznurze blisko dwumetrowej długości, żeby sznur ten po kawalku rozsprzedawać po paskarskiej cenie. — Istnieje bowiem zabobon, że sznur z wisielca przysparza szczęścia posiadaczom. Policja wykryła w śledztwie prawdziwy stan rzeczy, a wójta oskarżono w sądzie o znieważenie zwłok.

Przed dwoma dniami dopiero podrozały papierosy o 30 proc., a już słyhać o zapowiadanej kilkudziesięcioprocentowej podwyżce z dn. 1 listopada b. r. Czas najwyższy już przestać palić!

Na granicy polskiej przytrzymano 2 wozy jaj, które usiłowała przemycić firma Buessel na podstawie wygasłego certyfikatu wywozowego. — Urzędnik, który wykrył fałszerstwo, otrzyma nagrodę około miljarða marek.

Szesnastu szpiegów zasądzonych!

Epilog szpiegowskiej afery na Kresach.

Baranowice w październiku.

W pasie przyfortecznym kręciło się zawsze mnóstwo różnych typów. Było tak w roku 1920—21. Na Kresach wschodnich w Baranowiczach, Slonimiu, Klecku, Białymstoku, Lidzie, Wilnie i Grodnie zwachali się z sobą i przystąpili do pracy do zorganizowanej, wojskowej roboty szpiegowskiej.

Byli to sami żydzi z Kresów w liczbie kilkudziesięciu. Główny herszt, zwany „batką“ niejaki Sieńka Różański rozdzielił robotę. W Baranowiczach główną kwaterę prowadził niejaki Moszek Obin. Pieniędzy mieli w bród — zaczęli podchodzić do armji. Szukali materiału.

Zorganizowana szajka przemyciała przez front mel-dunki sytuacyjne, informacje o dyslokacji naszych

wojsk, wędrowały do Moskwy różne dokumenty. Wreszcie władze wojskowe i bezpieczeństwa publicznego wpadły na trop tej dywersyjno-szpiegowskiej akcji. Sieńko, jako przeznany „batko“ uciekł do Moskwy. Innych pojmano i osadzono w więzieniu.

Śledztwo trwało półtora roku. Wreszcie w ostatnim tygodniu rozegrał się epilog sądowy. Przy zamkniętych drzwiach rozprawy trwały z górą tydzień. Badano świadków, ekspertów i oskarżonych. Szereg wybitnych adwokatów warszawskich wzięło udział w tym procesie.

Szesnastu oskarżonych zasądzono. Trzech niewin-niono a resztę skazano na 3 lata lub 2 lata więzienia z zaliczeniem odsiedzenia w więzieniu półtora roku do chwili procesu.

Zdemaskowanie fałszywego ks. Lichtenstein.

Syn obywatela ziemskiego oszustem. — Trzy fałszowane dowody osobiste. — Pomoc w wyrobieniu wizy. — Aresztowanie farmazona.

Warszawa w październiku.

Do mieszkania p. Nasilowskiego, dozorca domu w Warszawie, w Alejach Jerozolimskich, zgłosił się elegancko ubrany mężczyzna i zapytał o jakiegoś Lipińskiego, dla którego rzekomo przyniósł 100 dolarów. Otrzymałszy odpowiedź, że lokatora tego nazwiska niema, przybył nawiązał rozmowę z bawiącą u dozorca Zacharową, która zwierzyła mu się z zamiaru rychłego wyjazdu do Ameryki. Nieznajomy elegant zaproponował jej pomoc w wyrobieniu wizy.

Zacharowa zgodziła się i wyszła z nim na miasto. Gdy się znaleźli w gmachu poczty, meznajomy polecił jej włożyć do koperty 10 dolarów i napisał adres do konsula. Gdy emigrantka podeszła do okienka,

usłużny młodzian otworzył kopertę, wyjął banknot, na miejsce którego wsunął skrawek papieru.

Nazajutrz nieznajomy zgłosił się ponownie do mieszkania dozorca i zapytał o Zacharową. Przeczuwający jakieś oszustwo dozorca wezwał policję, która aresztowała młodziana.

W komisarjacie ustalono, że oszustem jest Mieczysław Stepniowski, syn obywatela ziemskiego z pod Łomży. Ostatnio zamieszkiwał w pensjonacie, gdzie był zameldowany, jako ks. Lichtenstein.

Pozatem oszust miał jeszcze trzy dowody osobiste na inne nazwiska i już raz był karany sądownie za operację „farmazonową“ tj. za wyżej opisaną malfwersację z dolarami.

Konferencja w sprawie umów cukrowych.

Warszawa, 24 października.

Dnia 23 b. m. odbyła się pod przewodnictwem Nadzwyczajnego Komisarza do zwalczania drożyzny konferencja z przedstawicielami przemysłu cukrowego przy udziale delegata Min. Skarbu, na której zostały umówione sprawy, związane ze zmianami, jakie należy wprowadzić do umowy każdomiesięcznej, zawieranej między przedstawicielami spożywców i producentów. Konieczność zmian spowodowana została podniesieniem akcyzy od cukru oraz w związku z faktem uzyskania ulg kredytowych przy uiszczeniu opłaty akcyzowej przez związki spożywców.

Po uzgodnieniu zapatrywań, na niektóre punkty umowy — pozostałe niezgodnione punkty zostaną omówione w dniu 24 b. m. na następnej konferencji, w której wezmą udział również przedstawiciele spożywców.

Aresztowanie trzynastu piekarzy. Sensacyjne odkrycie żandarmerji.

W wojskowych zakładach gospodarczych Nr 1 na Pradze, w Warszawie, zauważono od pewnego czasu systematyczną kradzież mąki, wobec czego w sprawę wejrzały władze wojskowe i do mieszczącej się tam piekarni wkroczył oddział żandarmerji.

Na widok „kanarków“, wśród piekarzy-cywilów powstało wielkie zamieszanie. Kilkunastu z nich usiłowało uoćnić się z terytorjum zakładów, przeciwko czemu stanowczo zaoponowano.

Żandarmerji zastanowił fakt, że piekarze byli wyjątkowo korpulentni, a przez fałdy ubrania znać było **niezwykłą elastyczność ich tłustego ciała.**

Po zbadaniu zjawiska, wyszły na jaw niezwykle sensacyjne szczegóły.

Garnitury piekarzy okazały się wypchane mąką, wsypaną pod podszewkę.

W ten sposób dziennie znikało z zakładów około 300 kilogramów mąki.

Aresztowano 13 pomyslowych piekarzy.

Błądząca karetta ślubna.

Obecna niedola mieszkaniowa, stanowiąca w wiel-szości wypadków podstawę najrozmaitszych tragedji życiowych, staje się czasami również powodem zabawnych wypadków i ucieśnych nieporozumień. Do takich należy fakt, który zdarzył się wczoraj w Warszawie.

W godzinach południowych w Alejach Jerozolimskich, przed każdym z domów zatrzymywała się karetta, w której siedziała para nowożeńców. Lokaj co chwila zeskakiwał z kozła i biegł do dozorca z zapytaniem, czy w domu nie mieszkają państwo Kw. Karetę obstał gawiedz. Dowiedziano się, iż jeden z krewnych państwa młodych skorzystał z uprzejmości znajomych, którzy ustąpili mieszkania na wyprawienie uczy weselnej, mieszkanie bowiem panny młodej było bardzo szczupłe i nie nadawało się na urządzenie uroczystości weselnej.

W nawale emocji przedślubnych, młodym „wyszły z głowy“ nazwisko i adres gościnnych gospodarzy. Nie na wiele przydała się interwencja policjanta, który jak mógł dopomagał do odnalezienia niewiadomych. Wśród rześkiej ulewy karetta odjechała do mieszkania panny młodej, dokąd prawdopodobnie w końcu podążył usłużny krewny pośrednik, zaniepokojony nieobecnością młodych państwa.

Z krainy miliardów.

W krainie miliardów Tissota. — Od banknotu tysięczmankowego do biljonowego. — Obecny Galgenhumor, a humor niemiecki pół wieku temu.

Kraków, w październiku.

Bez mała pół wieku temu francuski publicysta, Wiktor Tissot, napisał książkę p. t.: „W krainie miliardów“, która narobiła niesłychanego hałasu i została przedomówiona na wszystkie języki europejskie. Autor opisał w niej Niemcy, a właściwie Prusy, w chwili trawienia przez nie świeżo wówczas splaconej przez Francję kontrybucji wojennej w kwocie, na owe czasy — potwornie wielkiej, bo równającej się pięciu miliardom franków w zlocie. I znów teraz Niemcy są „krajem miliardów“ ale w sensie zupełnie innym.

Jeden z publicystów, ale tym razem nie Francuz, lecz Niemiec, tak kreśli przebieg metamorfozy, jaka dokonała się w jego ojczyźnie, zamieniając ją z kraju, słynącego taniością, na kraj, w którym drożyzna święci orgje nieznanne w dziejach świata.

W bardzo krótkim okresie czasu — pisze on — zachorowała nasza waluta na suchoty galopujące. Stało się to prawie w ciągu jednej nocy. Banknot tysiąc markowy, którego wielu Niemców nie oglądało nigdy w życiu, pieniądz, za który można było odbyć podróż do Włoch, lub kupić koncertowy fortepian, albo rasowego konia, trzeba było pewnego pięknego poranku wydać, chcąc kupić jakąś drobnostkę. Wkrótce trzeba było wydać ten banknot, chcąc ofrankować list, przejechać kawałek drogi tramwajem i t. p., tak, że niebawem stał się monetą zdawkową. Zjawily się więc, bo się zjawiać musiały, inne banknoty, posiadające wartość pięćdziesiąt i sto razy większą. Bezpośrednio zaś po nich ukazały się oczom zdumionych obywateli republiki niemieckiej banknoty z napisem czarodziejskim: „miljon“, który onego czasu budził sny rozkoszne o szczęściu i potędze.

Wtedy każdy z nas stał się milionerem, nawet multimilionerem i nie mógł oprzeć się myśli, gdy otwierał swój potwornie gruby pugilares: „Jakby wyglądało moje życie, gdybym taką masę pieniędzy miał przed wojną!“ Ale równocześnie wzrastająca drożyzna trzewiła każdego posiadacza tych milionów z marzeń i czyniła to tak skutecznie, że tego samego dnia przekonywał się o zupełnej bezwartości miliona. Wystarczył bowiem za ledwie na kupno bułki lub na jałmużnę dla żebraka... Milion odegrał swą rolę.

Jego następcą został „miliard“, t. j. tysiąc milionów. Aby to określenie kwoty pieniężnej trafiło się gdzieś, niż przy cyfrach astronomicznych, lub we fraziesie: „miliarder amerykański“ — nikomu do głowy dawniej nie przyszło... Życie jednak ma swe żelazne prawa konieczności. Przyszycy czajono się napodziw szybko do słowa „miliard“, szybciej nawet, niż do słowa „milion“, które było czynnikiem bardzo niezwykłym z początku.

Mylił się jednak ten, kto przypuszczał, że przy „miliardzie“ nastąpi koniec wzrostu jednostki obiegowej

monety. Po nim bowiem zjawił się już „biljon“, choć nasi kupcy berlińscy wolą obliczenia swe czynić w dolarach albo w marce złotej. Bank Rzeszy przygotowuje z jednej strony banknoty biljonowe, z drugiej — emisję t. zw. „marki rentowej“. A gdy próba

Stłumienie ruchu powstańczego w Grecji.

W Atenach spokój. Flota grecka blokuje Peloponez. Beznadziejne położenie zrewoltowanych.

Ateny. (PAT).

Pięć zrewoltowanych bataljonów w Chalkis oddało miasto w ręce armii regularnej. W całej Grecji przywrócony został spokój z wyjątkiem Peloponezu, gdzie schronił się Metaxas.

Ateny. (PAT).

Ostatnie wiadomości donoszą, że ruch powstańczy został całkowicie stłumiony. W Macedonji oraz na

z nią zawiedzie, to, co nastąpi po biljonie?... Czyż wreszcie raz się to wszystko nie skończy?..

Ten „Galgen-humor“, jaki przebija ze słów niemieckiego feljetonisty, różnym jest zaiste od humoru, jaki ożywił za czasów ukazania się książki Tissota, pełne pychy, zarozumiałości i świadomości swego bogactwa Niemcy za czasów Wilhelma I-go i Bismarcka.

Eubey i na Peloponezie ruch zmniejszył się.

Ateny. (PAT).

Flota grecka blokuje Peloponez. Sytuacja zrewoltowanych jest beznadziejna.

Londyn. (PAT).

Renter donosi z Aten, że wczorajszy dzień przeszedł w Atenach spokojnie, wszelki ruch po godzinie 11 wieczorem jest zakazany.

Wynik wyborów w Austrii.

Przyrost liczby głosów chrześcijańsko-socjalnych i demokratyczno-socjalnych. Pogrom małych stronnictw.

Kraków, w październiku.

Wedle doniesień, nadchodzących z Wiednia, wybory, jakie odbyły się tam i w całej Austrii ubiegłej niedzieli, miały przebieg spokojny i nie spowodowały zmiany w układzie sił głównych stronnictw. Skutkiem tego kanclerz, prałat Seipel, będzie mógł prowadzić dalej dzieło sanacji Austrii, opierając się na dotychczasowej większości.

Wybory odbywały się równocześnie do Rady narodowej (parlamentu) i do Rady miejskiej w Wiedniu. Wzięło w nich udział 90 proc. wyborców (przy ostatnich wyborach 83 proc.). Masy wyborców skoncentrowały się po prawicy i lewicy, skutkiem czego stronnictwa znajdujące się pośrodku, poniosły ciężką po-

rażkę, a mianowicie wszechniemiecka partja ludowa, do której należy wicekanclerz dr Franek i partja mieszczańsko-demokratyczna, która nie uzyskała ani jednego mandatu. Uderzającą jest także bardzo niska liczba oddanych głosów komunistycznych.

Rada narodowa składać się więc będzie obecnie z 82 posłów, należących do stronnictwa chrześcijańsko-socjalnego, z 67 socjalistów i 16 członków partji chłopskiej oraz wszechniemców, zaś Rada miejska wiedeńska — z 78 socjalistów, 41 chrześcijańsko-socjalnych i 1 żyda narodowca. Charakterystycznym jest, że do tej Rady nie otrzymali żadnego mandatu Czesi, których było 8 w poprzedniej Radzie a także i wszechniemcy.

Powstanie na Filipinach.

Paryż. (AW).

Prezydent Coolidge przesłał gubernatorowi wysp Filipińskich rozkaz bezwzględnej stłumienia powstania, zapewniając, iż gubernator może być pewien poparcia rządu w walce politycznej rewolucji.

Nad czem obraduje konferencja imperjum brytyjskiego.

Londyn. (AW).

Według ostatnich informacji, dotychczasowy przebieg obrad konferencji imperjum brytyjskiego nie wskazuje zupełnie na to, by mogła ona prace swoje zakończyć wcześniej, jak po upływie sześciu tygodni. W dniu wczorajszym odbywały się narady na Dow-

ning Street w sprawie ważnych problemów obrony państwa.

Na czwartek zapowiedziana jest mowa samego premiera w Plymouth, w której poruszy zarządzenia rządu, mające na celu zmniejszenia bezrobocia, konflikt w Zagłębiu Ruhr oraz politykę międzynarodową.

Robotnicy rosyjscy solidaryzują się z niemieckimi.

Moskwa (PAT).

Wypadki, jakie rozgrywiają się w Niemczech, wzbudzają żywe zainteresowanie w tutejszych sferach robotniczych. Na wiecach zapadają rezolucje, w których zebrani wyrażają uczucie solidarności wobec robotników niemieckich.

Rozmaitości z całego świata

Pieniądże niemieckie sprzedawane na wagę. — Zastosowanie filmu przy wyścigach. — Uczczenie pamięci dziennikarzy włoskich, którzy zginęli za ojczyznę. — Kult Napoleona w Stanach Zjednoczonych. — Awanturniczy pościg za mordercą wśród lodów polarnych.

Przysłowie francuskie powiada, że „śmieje się najlepiej ten, kto śmieje się ostatni“. Prawdziwość tego przysłowia możemy łatwo sprawdzić na sobie i Niemczech. Każdy z nas chyba dobrze pamięta, ile i jak wyśmiewali się Niemcy z polskich pieniędzy. Aż doczekaliśmy się czasu, gdy możemy oddać z nawiazką ich drwiny... Oto, co piszą z Berlina „a propos“ ich waluty:

Ofiarą spadku marki nie padli tylko żebracy. Jeden z nich tak przedstawił swoją i swych kolegów „zawodowych“ sytuację: „Bierzemy jałmużnę pod postacią najmniejszych nawet pieniędzy papierowych. Wolimy nawet mieć garść 1 markówek, aniżeli banknot na 5 albo 10 tysięcy. Nazbierawszy bowiem pewną, znaczniejszą ich ilość, idziemy z nią do specjalistów, którzy kupują je na wagę, co dla nas jest korzystniejszem. N. p. niedawno temu za pewną ilość 1 markówek, 2 markówek i 5 markówek, które razem wzięte, miały wartość nominalną 750 marek, otrzymaliśmy 15.000“.

Tak to bywa niedobrze śmiać się z cudzego nieszczęścia bo nie wiemy, czy i nas ono nie spotka.

Jeszcze jedno zastosowanie filmów.

Wiadomo, jakich nieporozumień powodem bywa na placach wyścigów konnych rozstrzygnięcie sędziów co do konia, który faktycznie stanął pierwszy u mety. Wówczas, gdy różnica między konkurentami jest minimalna, t. j. gdy dobiegają mety prawie głowa w głowę... Aby zapobiec wszelkim pomyłkom, lub nadużyciom, na

tych punkcie, wpadli Francuzi na pomysł czynienia u mety zdjęć filmowych, które autentycznie dają obraz ostatniego momentu wyścigu. W tym celu ustawia się jeden aparat do zdjęć kinematograficznych na dachu trybuny sędziowskiej, drugi zaś — naprzeciwko. Ponieważ wywołanie zdjęcia trwa tylko trzy minuty, przeto rezultat wyścigu jest bardzo prędko znanym.

Słynna kawiarnia rzymska Aragno na Corso jest, jak wiadomo, ulubionym miejscem schadzek artystów, poetów, publicystów, polityków, mających, bliskie stosunki z dziennikarstwem i wogóle ludzi pióra. Do stałych jej gości podczas swej bytności w Rzymie zaliczał się także Mussolini, gdy był jeszcze tylko dziennikarzem. Szczególniej w t. zw. „trzeciej sali“ tej kawiarni gromadzi się codziennie kwiat inteligencji rzymskiej.

Obecny kierownik kawiarni, Giacomo Aragno, powziął ładną myśl umieszczenia w tej właśnie sali tablicy brązowej na której wyryte zostaną nazwiska dziennikarzy włoskich, poległych za ojczyznę podczas wojny światowej a uczęszczających swego czasu do kawiarni Aragna.

Na uroczystość odsłonięcia tej tablicy obiecywał przybyć Mussolini, szczerząc się dotąd, tem, że swoją karierę polityczną rozpoczął jako dziennikarz.

Nigdzie, poza granicami Francji, nie spotykamy się z tak powszechnie rozszerzonym kultem dla osoby Napoleona I, jak w Stanach Zjednoczonych, gdzie historia jego życia studjowana jest na równi z historją Waszyngtona.

W ostatnich czasach powstało nawet specjalne Muzeum napoleońskie w Bordentown (stan New Jersey). Zbudowane kosztem Hurrisa Hammonda. Muzeum to mieści się w budynku, będącym kopią pałacu, który ongi zbudował Józef Bonaparte, b. król hiszpański, a brat Napoleona, jako rezydencję dla niego, gdyby, było mu sie udało u-

ciec do Ameryki z wyspy św. Heleny. Pałac ten zgorzał w r. 1832.

H. Hammond, właściciel obecny posiadłości, liczącej 85 hektarów, i wspomnianego pałacu, zgromadził w nim już znaczną ilość pamiątek z czasów napoleońskich.

Życie przynosi nieraz tak niezwykle wydarzenia, że wydaje się być raczej wytworem bujnej wyobraźni jakiegoś autora kryminalnych romansów, lub reżysera dramatów kinowych, niż rzeczywistości. Do takich epizodów życiowych, dających zarazem piękne świadectwo energii właściwej mieszkańcom Ameryki Północnej, donosi dziennik „Chicagorer Abendpost“:

Jeszcze w lecie 1921 roku Eskimos, nazwiskiem Alakumiak, zamordował pewnego handlarza kanadyjskiego w sprzeczce i zrabowawszy znaczną ilość prowiantu zamordowanemu, uciekł pomiędzy ludy podbiegunowe. Po dłuższych poszukiwaniach połączonych z niesłychanymi trudnościami ze względu na teren i klimat, udało się jednak pewnemu agentowi policji kanadyjskiej odszukać mordercę wśród obcego mu szczepu Eskimosów. W czasie atoli transportu Alakumiak w sposób niewyjaśniony skradł rewolwer agentowi i celnym strzałem położył go trupem.

Wtedy policja kanadyjska wzięła sobie za punkt honoru odszukać podwójnego mordercę. Tego trudnego zadania podjął się na wiosnę ubiegłego roku agent Stevenson i rozpoczął za Alakumiakiem awanturniczy pościg. Odbywszy drogę przeszło 1200 klm. sankami, ciągnionymi przez psy i kilkadziesiąt kilometrów łodzią eskimoską, dotarł wreszcie Stevenson do miejsca, gdzie przebywał seigany.

Powrót sankami z tak niebezpiecznym aresztantem przedstawiał się jeszcze trudniej niż pościg. Ale koniec końców dostawił go Stevenson na terytorjum Kanady. choć potrzebował czasem na przebycie 10 kilometrów przez góry lodowe taką samą liczbę godzin i to w czasie strasznych zamieci śnieżnych i mrozu.

Szczegóły aresztowania sprawcy wybuchu prochowni na Cytadeli

(Telefonom od własnego korespondenta).

Warszawa.

Przed dwoma dniami podaliśmy wiadomość o aresztowaniu na terenie Wileńszczyzny kilku osobników podejrzanych o współudział w wybuchu prochowni na Cytadeli warszawskiej.

Jak donosi „Dziennik Wileński“, jeden z aresztowanych, Sruł Kalisch, stały mieszkaniec Warszawy, jest niemal pewnym sprawcą zamachu. Policja stwier-

dziła, że bezwzględnie należał on do organizacji komunistycznej i natychmiast po wybuchu w sobotę 13 bm. wyjechał ku granicy sowieckiej, celem ucieczki do Rosji. W notesie, który mu odebrano przy rewizji, znajdował się szereg obciążających notatek i tajemniczych szczegółów.

Co do innych aresztowanych nie ma dotąd pozytywnych wyników.

Przemysłowcy krakowscy wobec zagadnień gospodarczych i finansowych.

Bony złote. — Sprawa kredytów. — Polityka dewizowa. — Waloryzacja podatków.

(Z obrad Izby handlowej w Krakowie).

Na wczorajszym posiedzeniu Komisji połączonych sekcji złożył przewodniczący prez. Epstein sprawozdanie o przebiegu narad w Centralnym Związku Polskiego Przemysłu, Górnictwa, Handlu i Finansów w Warszawie i konferencji przedstawicieli tegoż Związku, odbytej u Ministra Skarbu, w obecności Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej.

Zrzeszenia gospodarze opracowały dla Rządu kilka naczelnych tez, które przedstawiono na konferencji ministerjalnej.

W sprawie bonów złotych stanęła konferencja na stanowisku, aby doradzić Rządowi utrzymanie tych bonów we formie fakultatywnej. Bezwzględne wykupno bonów zwiększyłoby bowiem gwałtowną inflację. Kasy państw. miałyby tedy wypłacać równowartość markową tym właścicielom bonów, którzy je chcą spieniężyć, zachowując możność dalszej lokaty w bonach tym, którzy obierają tę drogę lokowania oszczędności.

W sprawie kredytów uznała konferencja waloryzację uzasadnioną jedynie dla dwóch form kredytów, mianowicie dla kredytów inwestycyjnych oraz dla kredytów, udzielonych pod zastaw towarów. Natomiast stanowczo oświadczone się przeciwko waloryzacji weksli, tembardziej, że brak środków obiegowych staje się u nas coraz dotkliwszy. Posiadamy obecnie dla Państwa o blisko 30 milionach głów, mniej niż 10 milionów dolarów w obiegu. Wytworzył się wobec tego surogat pieniądza w wekslach obiegowych, które zwłaszcza w Królestwie Polskim są bardzo silnie rozpowszechnione, nawet w niskich stosunkowo kwotach.

W tej mierze zgłoszono wniosek, oparty na przedwojennej praktyce banków państwowych. — O ile bank państwa wypuszczał znaki obiegowe poza pewną kwotę, opłacał od tej nadwyżki podatek, który ściągano drogą podwyższenia stopy procentowej.

Wyłonił się tedy projekt, aby Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa pobierała przy eskoncie weksli pewien dodatek, któryby wpływał co tydzień do Skarbu Państwa.

W sprawie stosowanej przez Rząd polityki dewizowej uciechły już dzisiaj głosy, które przemawiały za sztywną reglamentacją kursów. Reprezentanci przemysłu i handlu uważają jedynie za potrzebne ograniczenie, aby wywóz tak walut, jak dewiz, jak wreszcie marek pol. był bezwarunkowo zabroniony. Celem zapobieżenia t. zw. blankowaniu marek polskich uważa konferencja za wskazane, aby przechodząca do naszych banków z zagranicy przekazy tylko wtedy były honorowane, o ile w dniu prezentowania odnośny bank ma od korespondenta zagranicznego pokrycie w markach.

Oświadczone się również za konieczną potrzebą waloryzacji podatków, gdyż dzisiejsza devaluacja niszczy dochody podatkowe Państwa. Zastrzeżono się jedynie przeciw temu, aby waloryzacja miała także obejmować podatek obrotowy, gdyż ten podatek płucony jest co miesiąc, a ponadto Rząd w miarę podwyżki cen towarowych partycypuje w ich procentowej zwwyżce.

W sprawie walutowej zgłoszono wniosek o ograniczenie możliwości wyjazdów zagranicznych, wskazując na okoliczność, iż w tym roku wystawiono 110.000 paszportów zagranicznych. Licząc na każdy paszport 1.000 franków szwajc., świadczyłoby to o wywiezieniu 1 tryjona marek polskich na same koszty wyjazdów. Ustalono jednak zapatrywanie, iż potrzebnym jest możliwe utrzymanie swobody wyjazdów w celach gospodarczych.

Zgłoszono dalsze silniejszego uwzględnienia handlu i re-

kodziela w akcji kredytowej Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Na wniosek o zwolnienie towarów eksportowych od podatku obrotowego, Minister Skarbu się nie zgodził, twierdząc, że eksport nasz i tak ma wysoką premję w niskiej walucie. Ulgi w kierunku podatku obrotowego przy eksporcie uczynił p. Minister zależnie od dostarczenia przez eksporterów odpowiedniej ilości walut wysokowartościowych.

W ważnej sprawie ubezpieczenia obiektów przemysłowych zażądała konferencja bezwarunkowo dopuszczalności ubezpieczenia w walutach ciężkich, na co p. Minister Skarbu wyraził swoją zgodę.

W kwestji plac robotniczych uważają zrzeszenia gospodarze postulat wypłat tygodniowych za niedopuszczalny, wobec czego wypadnie i nadal trzymać się 2-tygodniowego regulowania plac wedle mnożników drożyznianych.

W kołach gospodarczych coraz częściej spotyka się żądanie powołania do życia Rady gospodarzej, któraby w krótkiej drodze załatwiać mogła przedłożenia natury finansowej i ekonomicznej.

Po przyjęciu sprawozdania do wiadomości uchwalila Komisja połączonych sekcji projekt opublikowania 5-letniego sprawozdania sumarycznego Izby i o-mówiła projekt rządowy ustawy o pracy chałupniczej oraz projekt ustawy o umowie pracy oficjalistów. Odnośne wnioski Izby przedłożone zostaną Rządowi.

Z dnia.

ZWALCZANIE POLSKICH MINISTRÓW SKARBU.

VI.

Min. Michalski.

„Ill. Kurjer Codzienny“, forsujący całą siłą pary b. ministra Michalskiego na dyktatora finansowego i ministra skarbu, nawet wbrew jego własnej woli, swego czasu również i jego osobę, względnie jego zarządzenia atakował.

Już nawet pierwsze programowe ekspozycje p. Michalskiego wywołało niezadowolenie „Kurjerka“. Pisał on wówczas:

„Dr. Michalski nie dał wyводу tak subtelny i ścisłego pod względem rzeczowym i parlamentarnym, jak jego poprzednicy (!!)“ (nr. 271 z dnia 6 października 1921 r.).

A dalej krytykował już poszczególne rozporządzenia ministra. A więc projekt utworzenia komisji oszczędnościowej („ciekawym sposobem oszczędzania przez tworzenie nowej instytucji“, w październiku 1921 r.), ustawę o podatku majątkowym (w nr. 274 z 9 paźdz. 1921 r.), zarządzenia przy wymianie obcych walut („postępuje się bardzo nieogłędnie, bo zezwolenie na zakupno dolarów i innych obcych walut udziela się prowincjonalnym spekulantom... Zrozumie to każdy nieuprzedzony, tylko Min. Skarbu nie miało dotąd czasu nad tem się zastanowić“ (nr. 294 z 29 paźdz. 1921 r.), podniesienie opłat akcyzowych od spirytusu („wśród zwykłej waluty polskiej dziwne stanowisko, stanowisko paskarza zajął rząd“ nr. 301 z 5 listopada 1921 r.), wprowadzenie nowych opłat („Rząd musi zerwać z systemem ciągłego śrubowania taryf i opłat... Nie należy zdrowej zasady eol ochronnych doprowadzić do absurdu“ nr. 330 z 4 grudnia 1921 r.).

W dalszym ciągu krytykował „Kurjerek“ projekt min. Michalskiego redukcji urzędników i dodatku świątecznego dla urzędników (grudzień 1921 r.), jego „zbyt wielki“ optymizm w sprawie realizacji daniny (nr. 353 z d. 29 grudnia 1921 r.), zamierzoną redukcję policji i zniesienie sądów okręgowych (czerwiec 1922 rok).

Jak widzimy z powyższych faktów, nawet i p. min. Michalski niedogadzał „Kurjerkowi“ w r. 1921 i 1922.

POPŁOCHOWCY KRAKOWSCY.

„Polska Zbrojna“ wychodząca w Warszawie, zamieszcza taką słuszną satyrę na stosunki, panujące w Krakowie:

Halo!... halo! Czy to prawda? Na ulicach Katowic 70 żywych nieboszczyków. Rzeźnia miejska krwią zlaną? Ludność tłumnie wyległa na ulicę i spaceruje. Halo! Warszawa?... — tyrrr... urwało się.

Radio od Mauriziego pękło. Zabrany naród usłyszał ostatni brzęk szkła i poddał się ponurym rozmyślaniom. Trudno uzyskać połączenie z Hawelką, Gaudem...

— Co będzie? — pyta radca, macając się po łożku.

— O ile radca łykał ryecynus, to wiadomo!

— Ale... ale... z tym?...

— Z czym?

— To się inaczej wymawia... Rewolucja — szepta do ucha.

— Jest to objaw społeczny, objawia się w mózgach...

— Ale... ale do rzeczy mocimpanie. Podobno Warszawa...

— Tak! Mam pewne wiadomości. Cytadelę wraz z Wisłą wysadzono w powietrze. Wisła odwróciła się zadem i płynie od Gdańska. W moście dziura na dwa milimetry kwadratowe. W nocy widać było tajemnicze znaki...

— Gdzie? Na niebie północnym czy południowym?

— Na prześcieradle... w kinie.

Radca dalej stęka:

— Podobno gabinet, wraz z prezydentem?...

— Tak jest. Cały gabinet wraz z prezydentem...

— Ale co?

— Spacerował po mieście...

— Traci! Będzie gorzej. A podobno zamordowano?...

— Tak! kota w worku!...

Radca parsknął ze złości i odwrócił się przodem do bufetu. Łyknął dwie czyste i zaraz mu się rozjaśniło. Poczem poleciał na miasto z przyczepionym radio do parasola...

Ale będzie popłoch!...

J. Lasoń.

„STRÓJ“ WYŻSZA UCZELNIA KROJU I SZYCIA
KRAKÓW, ULICA SZCZEPAŃSKA L. 7, I p.
rozpoczyna dnia 1. listopada
NOWE KURSA KROJU I SZYCIA
Informacji udziela się w kancelarii Uczelni codziennie od g. 9—2. Formy na zamówienia.

KRONIKA.

REPERTUAR OPERY I OPERETKI.

Czwartek: „Demon“.
Piątek: „Szalona Lola“.
Sobota: „Szalona Lola“.
Niedziela: „Szalona Lola“.

PAN YOUNG I CZARNA GIELDA

OBOWIĄZEK BUDOWY DOMÓW MIESZKALNYCH PRZEZ INSTYTUCJE I PRZEDSIĘBIORSTWA.

Według art. 5 ust. z dnia 26 września 1922 o rozbudowie miast obowiązane są banki i instytucje finansowe, względnie ich oddziały, przedsiębiorstwa do zabaw oraz kinoteatry, które powstały, względnie rozpoczęły swoją działalność po 1 stycznia 1918 r. — rozpocząć najdalej do 2 lat i w przeciągu dalszych 2 lat ukończyć budowę co najmniej jednego domu mieszkalnego w takich rozmiarach, w jakich zajmują pomieszczenie na biuro względnie przedsiębiorstwo w danej miejscowości. Gdy ilość zajętych przez wspomniane instytucje i przedsiębiorstwa ubikacji jest tak mała, że ze względów finansowo-technicznych nie opłaca się budować osobnego domu mieszkalnego, mogą się dwie, czy więcej tego rodzaju instytucji, albo przedsiębiorstw złączyć dla budowy wspólnego domu mieszkalnego o przestrzeni zgodnej z przepisem ustępu 1. O ile wspomniane instytucje w terminie wyżej podanym, tj. do 20 października 1924 r. do budowy domu nie przystąpią lub do 20 października 1926 r. budowy nie ukończą, Magistrat uprawniony będzie tym instytucjom czy przedsiębiorstwom przewidzianym w art. 19 powołanej ustawy opłaty komorniane aż do 190-krotnej wysokości. Przepis ten nie dotyczy tych kanków i przedsiębiorstw, które w okresie od 1 stycznia 1918 r. wybudowały pomieszczenie na swe potrzeby.

ZE ZWIĄZKU LUDOWO-NARODOWEGO. Dziś, we czwartek, odbędzie się o godz. 7 wiecz. posiedzenie Komitetu wykonawczego w lokalu Sekretariatu, ul. Kopernika 1. 8.

ZBIÓRKA NA SZTANDAR. W dniu dzisiejszym odbędzie się na ulicach zbiórka na sztandar dla 20 pułku piechoty („Dzieci krakowskich”).

GRÓZBA ZWIŃCENIA OPERY KRAKOWSKIEJ. Krakowska Opera i Operetka znalazła się w fatalnym położeniu finansowym. Z powodu wycofania się dotychczasowego kierownika administracyjnego, który zarazem subwencjonował imprezę operową, dyrekcja teatru zdana jest wyłącznie na dochody kasowe, które wobec olbrzymich wydatków nie pokrywają nawet w części koniecznych potrzeb. Zarówno kilku artystów operowych, będących członkami Tow. Operowego, jak i chór operowy zrzekli się gaź, pragnąc w ten sposób podtrzymać zagrożony byt Opery i Operetki naszej. Dyrekcja teatru prowadzi pertraktacje z nowym finansistą, który okazał się skłonny do subwencjonowania Opery. Na wypadek niedojścia pertraktacji do rezultatu, Operze przy ul. Rajskiej grozi zamknięcie. Tym wypadku gana byłaby w teatrze tylko operetka.

NOWE ŻĄDANIA RZEŹNIKÓW I MASARZY KRAKOWSKICH. Cechy rzeźników i masarzy krak. wniosły do Magistratu nowy cennik na mięso i wędliny. Według tego cennika 1 kg mięsa wołowego kosztowałby 170 tys. Mp (dotąd 120 tys.). Wędliny mają podrożeć o 20 do 30 procent. Jak dotąd, posiedzenie m. komisji cennikowej nie zostało jeszcze przez Prezydium m. wyznaczone.

WĘGIEL ZNOWU PODROŻAŁ. Dyrekcja poszczególnych kopalń węgla nadesłała do Magistratu krak. ostatnią kalkulację cen węgla. I tak 1 cetn. metr. loco kopalnia kosztuje obecnie: w Zagłębiu Dąbr. 436.230 Mp, w Zagłębiu Krak. a to Bory, Libiąż i Siersza 410.550 Mp, Jagiellońskie 399.600 Mp, Górny Śląsk 475.000 Mp. Magistrat krak. przeprowadza obecnie szczegółową kalkulację cen węgla jaworznickiego loco składy miejscowe tak, że sprze daż rozpocznie się w najbliższych dniach.

OFIARY ZŁODZIEJI Z DNIA WCZORAJSZEGO. W Rynku głównym okradziono wczoraj Karolinę Kropf i Małgorzatę Sudo z kilkumilionowej gotówki i toreb, suny to zawierających. Ninie Weinstein zaś skradziono w czasie jazdy pociągiem na przestrzeni Częstochowa—Trzebinia walizę płócienną, w której znajdowała się bielizna damska, znaczona literami „L. W.” i „L. M.” oraz ubranie męskie, książki naukowe i gotówka 2 miliony Mp.

HANDLOWAŁ ŻELAZEM, KTÓREGO NIE MIAŁ. Ubiegłego dnia aresztowano 24-letniego Edwarda Starzaka, który pod pozorem, że ma upoważnienie z zarządu zdrojowego w Kryniey do sprzedania starego żelaza, wyłudził od E. Landaua, handlarza krak., 24 miliony Mp. Gdy Landau chciał zabrać żelazo, okazało się, że padł ofiarą oszustwa. To samo żelazo sprzedał Starzak Procnorowi, zamieszkałemu w Krakowie, od którego wziął zadatek w kwocie 41 milionów Mp. Starzak miał się dopuścić szeregu podobnych oszustw na szkodę innych jeszcze osób.

MILCZNIK CZESKIEJ WALUTY W POTRZASKU. Polka przyaresztowała 26-letniego Tomasza Studnickiego, znanego, obwinionego o kradzież. Studnicki bowiem, będąc zatrudniony u Romana Rossknechta, skradł swemu pracodawcy 1150 koron czeskich, które jednakowoż od niego odebrano i zwrócono Rossknechtowi.

NIESZCZĘSLIWY TARGOWI. Wczorajszego dnia skradziono przybyłemu na targ rolnikowi z Wyciąż, Warzyńcówi Kawuli palto czarne wraz z gotówką 510 tysięcy Mp z wozu, stojącego na Małym Rynku. — Marja Jensen zaś zgubiła złoty zegarek damski, wartości 30 milionów Mp.

Z OSTATNIEJ CHWILI.

Konferencja Premjera Witosa z przywódcami klubów sejmowych.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.)

W gabinecie Prezydenta Rady Ministrów odbyła się wczoraj konferencja przywódców klubów sejmowych, wchodzących w skład większości parlamentarnej. Obradom przewodniczył p. Premier Witosa.

Strajk kolejowy trwa dalej.

Zastrajkowała cała służba stacyjna. — Strajk przerzucił się na Podgórze-Płaszów, Nowy Sącz i Tarnów. — Interwencja wojska. — Ruch pociągów znacznie zmniejszony.

Kraków, w październiku.

W myśl uchwał wczorajszego zebrania pracowników kolejowych, którzy postanowili przystąpić do strajku, przyłączyli się wczoraj do strajku maszynistów i inni pracownicy. Strajk objął całą służbę stacyjną w Krakowie na wszystkich dworcach, z wyjątkiem dyżurnych ruchu i telegrafistów, oraz personelu biurowego. Nie przystąpiła również do strajku część drużyn konduktorskich.

Strajk przerzucił się też i na Podgórze-Płaszów, jak również Nowy Sącz i Tarnów. W tych miejscowościach wstrzymali się od pracy i palacze tamtejszych ogrzewalni. W godzinach południowych zastrajkowali nadto w Krakowie robotnicy warsztatowi, jakoteż przyłączyli się do strajku maszyniści.

Z powodu ogólnego strajku kolejowego władze kolejowe zażądały interwencji wojska do uruchomienia najważniejszych pociągów, jakoteż kilku oddziałów wojskowych i policyjnych do utrzymania porządku na dworcach, oraz obstawienia obiektów i przestrzeni kolejowych. Pomoc wojskowa wkrótce nadeszła, tak, że zdołano wypuścić kilka pociągów w stronę Lwowa, Warszawy i Tarnowa.

I tak o godz. 10 rano odszedł pociąg osobowy, złożony z kilkunastu wozów, do Lwowa, a w półtora godziny potem do Dziedzic. Pociąg katowicki odszedł prawie równocześnie z pociągiem lwowskim. O godz. 1 popołudniu wysłano pociąg do Nowego Sącza przez Tarnów; o godz. 3 popołudniu do Warszawy przez Częstochowę; o 4-tej również do Warszawy przez Dąbrynę; o 5-tej do Zakopanego; o 8-cj wieczorem zaś do Lwowa.

Do Krakowa nadeszły pociągi z dyrekcji, nieobjęte tym strajkiem (Radom, Warszawa i Poznań), a nad-

to po jednym pociągu z Tarnowa i Belska. Pociąg pospieszny z Poznania, jadący przez Górny Śląsk, odbywał drogę z Trzebini do Krakowa przez blisko 4 godziny i nadszedł o godz. 12.45 w południe, zamiast o godz. 9 rano.

Pociągi, wychodzące z Krakowa, prowadzili częścią żołnierze z pułku kolejowego, częścią zaś maszyniści z pociągów warszawskich i poznańskich. We wszystkich pociągach panował olbrzymi natłok publiczności, która, doczekawszy się po kilkugodzinnym wystawianiu w halach dworcowych i na peronie uruchomienia pociągu, zdobywała przemocą miejsca w wagonach, zajmując przedziały, platformy, a nawet i zderzaki wozów. Kasy na głównym dworcu kolejowym były czynne tylko kilka godzin i wydawały bilety w ograniczonej ilości.

Pociągi lokalne i t. zw. separatki wogóle wczoraj nie kursowały, tak, że młodzież szkolna, dojeżdżająca do Krakowa z okolicy, do szkół nie przybyła. Ruch pociągów towarowych od wybuchu strajku w zupełności zastanowiono. Koło godziny 5-ej wieczór, kilku lamparzy kolejowych obeszło w asyście wojska wszystkie objekty na przestrzeni stacji krakowskich, zapalając światła sygnałowe, zwrotnicze i lampy stacyjne. Pod wieczór wzmocniono straż wojskową, jak również powiększono liczbę posterunków na peronie głównego dworca, zawalonym nieodeszłymi bagażami podróżnych.

Wczoraj popołudniu strajkowicze odbyli zgromadzenie w jednym z budynków stacyjnych na dworcu przetokowym. Postanowiono podtrzymać w całości postawione Rządowi postulaty. Na dziś, tj. czwartek, zwołane zostało zebranie strajkujących, a to w związku ze spodziewanymi wiadomościami z Warszawy.

Zniżki kolejowe dla uczniów będą zniesione.

Warszawa (Tel. od wł. koresp.)

Sejmowa komisja komunikacyjna wysłuchała wczoraj wyjaśnień p. Ministra kolei w związku z sytuacją strajkową na kolejach Małopolski. P. Minister przedstawił, że strajk maszynistów w Małopolsce, który wybuchł mimo wyraźnego zakazu związku zawodowego maszynistów, zaczął się rozszerzać we wtorek i środę, w szczególności w dyrekcji krakowskiej. Również w Stanisławowie zastrajkowała ogrzewalnia. Co do żądań maszynistów p. Minister oświadczył, że pertraktacje są w toku, zaznaczył jednak, że niektóre żądania, jak np. co do awansu automatycznego i normy wypłaty godz., nie są do przyjęcia.

W sprawie pierwszego punktu porządku dziennego oświadczył p. Minister, że w najbliższym czasie będzie przedłożony Sejmowi projekt ustawy o organizacji kolei.

Następnie Komisja rozpatrywała wniosek posłów Wyzwolenia i P. S. L. w sprawie delgowania komisji sejmowej do zbadania nadużyć na kolejach.

Komisja rozpatrywała również wniosek w sprawie ulg na kolejach dla uczniów szkół wyższych, średnich i powszechnych państwowych i prywatnych, oraz sił nauczycielskich tych szkół. Referent poseł Brzostowski zaproponował odrzucenie wniosku. Wniosek referenta komisja odrzuciła.

Opinia rzeczoznawcy wojskowego o wybuchu na Cytadeli.

Warszawa (Tel. od wł. koresp.)

Na wczorajszym posiedzeniu komisji wojskowej obradowano nad czterema wnioskami nagłymi w sprawie wybuchu na Cytadeli. Po referacie p. Wicelinskiego (Ch.-D.) i koreferacie pos. Liebermanna (P.P.S.) wywiązała się ożywiona dyskusja. Wyjaśnięn udzielał gen. Płacki, specjalista pirotechnik. Oświadczył, że po zbadaniu sprawy okazuje się, iż wybuch jest wypadkiem lub nieostrożnością. Gwałtowność wybuchu wskazuje niewątpliwie, że wywołany został przez t. zw. detonat. Jakość prochu w prochowni była tego rodzaju, że papieros lub zapalka nie przedstawiały niebezpieczeństwa. Generał, jako fachowiec, oświadcza, że mógłby bez obawy spowodowania wybuchu wejść do takiej prochowni z papierosem zapalonym i ręczyłby za całość.

Pragmatyka nauczycielska.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.)

Minister oświaty, dr. Giąbiński, przedłożył Radzie Ministrów projekt ustawy o prawach i obowiązkach nauczycieli szkół średnich i powszechnych.

Obrady w klubie „Piasta” w sprawie reformy rolnej.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.)

Wczoraj obradował klub P. S. L. Piasta. Referat wygłosił min. Osiecki. Po dyskusji uchwalono następującą rezolucję: „Klub przyjmuje do wiadomości oświadczenie Ministra i domaga się uchwalenia ustawy o reformie rolnej w terminie do końca listopada”.

Wybory w klubie senat. Z. L. N.

Warszawa. (Tel. od wł. kor.)

Do prezydium klubu senatorskiego Związku Lud. Nar. wybrani zostali senatorowie: Zdanowski, Kiriński i Bielawski.

Giełda.

Kraków.

Akcje. Cyfry rozumieją się w tysiącach marek polskich.	W transakcji.
Polski Bank Przemysłowy	180—195
Bank Hipoteczny	315
Bank Małopolski	470—600
Bank Związku Spółek Zarobk.	520
Polskie Towarzystwo Handlowe	182—185
Impeks	4,5—6
Pharma	170—180
Bracia Rolnicy	90
Polski Glob	15
Żegluga Polska	32—35
Zieleniewski	6200—6450
H. Cegielski	235—245
Parowozy	135—138
Trzebinia żelazo	230—260
Górka	5650—6100
Siersza zakłady górnicze	4100—4300
Tepege	2800—2300—2500
Polska Nafta	145—160
Pokucie	250—290
Oikos	1400
Strug	290—300
Syndykat Koszykarski Kraków	95—120
Trzebinia tłuszczce	1200
Krakus	290—310
Chodorów	1700—1850
Ómiełow	370—425
Elektrownia Siersza	115—125
S. W. Niemojewski	190—250

Warszawa. (PAT.)

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 1,725.000, sp. 1,742.000. kupno 1,708.000; franki belgijskie 87000—85750, sp. 86650, kupno 84850; frank złoty w kupnie 340.000.

Korzystajcie z wielkiej wysprzedaży!

W razie gdyby ceny naszych towarów nie okazały się tańsze o 100% od cen rynkowych lub towar nie byłby odpowiedni, przyjmujemy z powrotem i zwracamy natychmiast pieniądze. Towary wysyłamy, bez zadatku po otrzymaniu adresu. Dziesiątki tysięcy osób przekonało się, że najtańszym źródłem zakupu jest nasza firma; dowodem czego świadczą tysiące listów napływających z gorącymi podziękowaniami za solidność i taniść towarów.

Resztki na ubrania i kostjumy.

Resztki nasze nadają się na śliczne, męskie ubrania, kostjumy damskie. Resztki te są z materiałów ubraniowych pierwszorzędných fabryk, pełnej szerokości we wszystkich kolorach.

Cena za 3 metry gatunek „A“	1,800.000 mk.
„B“	3,000.000 mk.
„C“	3,900.000 mk.
„D“	4,800.000 mk.
„E“	5,400.000 mk.

Na żądanie klienta dodajemy pełny komplet podszewki pod marynarkę, kamizelkę, spodnie, kieszenie i do rękawów po mk. 1,000.000 wyższego gatunku po 1,250.000 i 1,600.000 mk. Polecamy po starych cenach bostony na czarne lub granatowe ubrania. Boston „A“ 650.000, „B“ 1,500.000, „C“ 1,800.000, „D“ 2,200.000 za metr.

Kangary krajowe białe i angielskie, bardzo wysoki gatunek we wszystkich kolorach gatunek „A“ 1,400.000, gatunek „B“ 2,000.000, gatunek „C“ 2,500.000, „D“ 3,000.000 i 3,300.000 mk. za metr.

Wooloury na palta jesienne i zimowe czysto wełniane, z lewej strony krata pierwszorzędnę gatunki po mk. 1,200.000, 1,500.000, 1,900.000 i 2,700.000 za metr.

Plusz angielski jedwabny bardzo efektowny na damskie palta i płaszcze trwały na dziesiątki lat po 2,500.000 i 3,000.000 za metr (na płaszcz potrzeba 3 1/4 metra).

Resztki na kupony spodniowe.

Czarne tło w białe paski do ubrań wizytowych po 450.000 i 900.000 mk
Kangarowe po 1,500.000, 2,000.000, 2,500.000 i 3,000.000 mk.

Struks specjalnie do konnej jazdy kolor wojskowy lub piaskowy, cena za metr najwyższego gatunku 3,500.000, 4,000.000 i 4,500.000 mk.

Gotowe ubiory.

Ubrania gotowe z dobrego modnego materiału we wszystkich kolorach po 3,700.000, 4,500.000, 6,200.000, 5,200.000 i 7,000.000 mk.

Spodnie gotowe gatunek I 850.000, 1,200.000 i 1,800.000 mk.

Spodnie wizytowe po 900.000, 1,200.000 i 3,000.000 mk.

Spodnie sportowe po 900.000, 1,300.000 i 1,700.000 mk.

Palta Jesiolki z dobrych materiałów, fasony ostatniej mody. Cena mk. 4,000.000, 6,000.000, 6,500.000 i 8,000.000 mk.

Kurtki kryte watą pierwszej jakości po 2,000.000, 3,000.000 i 3,500.000 mk.

Suknie jedwabne trykotkowe z jedwabnej trykotki 1,500.000 i 1,800.000 mk.

Materiał pluszowy w prążki, różne kolory po 600.000 i 700.000 mk. metr.

Szewioty damskie najlepszego gatunku, podwójnej szerokości we wszystkich kolorach po 425.000, 550.000 i 675.000 mk.

Chustki duże zimowe puszyste, śliczne desenie w różnych kolorach 1,200.000, 1,800.000, 2,700.000, 3,500.000 i 4,500.000 mk.

Koldry watowe kryte satyną, największy rozmiar, po 2,500.000 i 3,500.000 mk.

Koldry pluszowe czysto wełniane, deseni, puszyste, z powodu swych deseni i kolorów są ozdobą sypialni, po 2,000.000, 2,500.000 i 3,000.000. — Takie same ciemne bez deseni, ze szlakiem po 800.000, 1,600.000 i 2,500.000 mk.

Kapy na łóżka pikowe, kolorowe, w ładne desenie po 750.000 i 950.000 mk.

Płótna na bieliznę, pościel, wyspy, poszewki itp. 180.000 i 200.000 mk. za metr.

Szycielka 17 metrów po 3,000.000, 4,000.000, 4,500.000 i 5,000.000.

Zefiry na koszule od 180.000 do 200.000 mk. za metr.

Tyk na wyspy najlepszego gatunku, gwarantowane, nieprzepuszczające pierza, po 280.000, 280.000, 300.000 mk. za metr.

Fianela francuskie gładkie i w desenie po 180.000 i 200.000 mk.

Surówka (metkał) biała i kremowa po 180.000 i 200.000 mk. za metr.

Gajgi bardzo trwałe i praktyczne po 140.000 i 170.000 mk. za metr. Podwójnej szerokości po 280.000 i 340.000 mk. za metr.

Koszulki i kalesony trykotkowe systemu Jaegera po 500.000 i 700.000 mk. sztuka.

Koszule męskie zefiroweienne, modne desenie, z mankietami i kołnierzykami po 700.000, 850.000 i 950.000 mk.

Kalesony męskie 450.000, 675.000 i 800.000 mk.

Koszule damskie batystowe z koronkami i wstawkami po 650.000 i 800.000 mk. szt.

Towary wysyłamy natychmiast po otrzymaniu zamówienia za zaliczką pocztową, bez zadatku (płaci się przy odbiorze). Za przesyłkę i opakowanie oblicza się podług taryfy pocztowej.

Bez wszelkiego ryzyka!

Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli towar się nie podoba, przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze.
Zamówienia prosimy adresować:

DO WARSZAWSKIEGO SKŁADU FABRYCZNEGO „WARSZAWSKA KONKURENCJA”

Warszawa, ul. Zielna 51 (róg Królewskiej).

Przyjeżdżających do Warszawy uprzejmie prosimy o łaskawe zwiedzenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunku towarów i cen. Od naszych klientów otrzymujemy mnóstwo podziękowań. Ceny podane z zastrzeżeniem.

Podziękowania naszych Klientów:

Z powodu braku miejsca zamieszczamy z pośród tysięcy podziękowań tylko następujące kilka:

1) Najserdeczniejsze podziękowanie za otrzymane ubranie gotowe, ładny materiał i dobrze wykończone; za co składam staropolskie Bóg zapłać!
Andrzej Romańczyk, Oświęcim, ul. Kolejowa.

2) Niniejszem komunikuję, że z przesłanego towaru jestem bardzo zadowolony, nie omieszkać polecić WPanów moim znajomym.
Karol Stanek, Katowice, Firma „Robur”, Zamkowa 3.

3) Towar otrzymałem i jestem bardzo zadowolony, za co serdecznie dziękuję, również poleciłem WP. wielu obywatelom naszej wioski.
Szczeban Gryta, p. Michor Lubartowski, wieś Wypnicha, z. Lubelska

4) Zyskałem serdeczne podziękowanie za otrzymany materiał, z którego jestem bardzo zadowolona.
Marja Gubernatówna, p. Rzeszów w. Starowina.

5) Jestem bardzo zadowolony z towaru bławatnego, który otrzymałem.
Mikołaj Adamowicz, poczta Zbaraż.

6177

Wydawca i odpow. redaktor: Antoni Krzywy.

Krakowska Drukarnia Nakładowa w Krakowie pod zarządem J. Borkowicza.

Do naszej hurtowni kolonialnej i ziemio-
pód poszukujemy od 1. listopada b. r. wykwalifi-
kowanych sił na dobrą posadę i wysoką płacę:

1 KSIĄŻKOWEGO

do debitorów, z znajomością spraw personalnych,

1 KSIĄŻKOWEGO jako legerzystę,

2 FAKTURZYSTÓW I STENOTYPISTKI

władającej poprawnie językiem polskim i nie-
mieckim, także pożądana polska stenografia.

Oferty z odpisami świadectw, podaniem referen-
cji i fotografią prosimy nadesłać pod adres:

BRACIA BRODA, Katowice

ULICA WARSZAWSKA 13. 1897

PRACOWNIA FUTER STANISŁAWA PIENIAŻKA KRAKÓW, św. Jana 3 (w podwórzu)

przyjmują wszelkie roboty w zakresie kuśnierstwa wchodzące.

CENY UMIARKOWANE. 6100 CENY UMIARKOWANE.

SPECJALNY BANDARZYSTA

Antoni M. Mirkiewicz, Kraków, Mostowa 4.

fachowiec od lat 35, poleca poski przepukilnowe dla osób
cierpiących, b. praktyczne bez sprężyn oraz w ciężkich
wypadkach, gwarancja za skutek. Liczne uznania. Listo-
wne wyjaśnienia. Ostrzega się przed fuszerami i blagie-
rami, którzy wprost wyzyskują i narażają na różne
przykrości. 6029

Różne

MASZYNY do szycia zna-
nej dobroci

„Kasprzyckiego”
Tanio - Hurtowo - Detalicz-
nie - Raty - Skład fabryczny
Warszawa Marszałkowska
l. 153. Zamawiać można
listownie. 4056

KURS tkania kilimów i dy-
wanów strzyżonych dla
inteligencji po niższej cenie.
Czysta 6, parter na prawo.
6174

UDZIELAM korypetycji w
zakresie gimnazjum ma-
tematyczno-przyrodniczego.
Zgłoszenia do Adm. Gońca
Krak. pod „Korypetycja”.
1074

ZGUBIONĄ książeczkę
wojskową, wystawioną
przez P. K. U. Łańcut, na
nazwisko Mieczysław Kun-
ciów, rok urodzenia 1893,
unieważnia się. 6176

CHORA biedna wdowa, zo-
stająca bez żadnego utrzy-
mania, prosi łaskawą Pu-
bliczność o wsparcie. Ła-
skawe datki przyjmuje Adm.
Gońca Krak. 1071

Kalendarz wieczny niez-
będny dla urzędów, ad-
wokatów, banków, biur-
domów handlowych i t. d.
Cena Mp. 15.000. A. Weiss-
mann, Kraków - Podgórze.
5058

Sprzedaż

DWA koce himalajowe, w
bardzo dobrym stanie,
mało używane są do sprze-
dania. Wiadomość w Adm.
Gońca Krak. 1073

WYJĄTKOWA OKAZJA!
DO SPRZEDANIA TA-
NIO: nowe nienoszone bu-
ciki damskie Nr. 37, czarne
wysokie, kostjum czarny i
granatowy z czystej wełny,
portjery wełniane, duża
szafa dębowa w doskona-
nym stanie, z kołkami i pół-
kami oraz różne drobiazgi.
Ulica Lubelska 21 (koniec
Długiej, naprzeciw Szpitala
Garnizonowego) I p. drzwi
Nr. 5, między godz. 3—5
popołudniu.

Poszukują Posady

OGRODNIK młody, ener-
giczny, zdolny, z dobrą
praktyką poszukuje posady.
Miejscowość obojętna. Zgło-
szenia kierować: Wieliczka,
„Piast”, Jerzy Matracki.
6171

OBEMĘ posadę na popo-
łudniowe godziny, mam
ukończoną akademię han-
dlową. Zgłoszenia uprasza
się nadsyłać do Adm. Gońca
Kr. pod „Popołudnie”. 1070

PRAWNIK, z ukończoną
szkołą handlową przy-
mie posadę biurową w go-
dzinach przedpołudniowych
Zgłoszenia uprasza się nad-
syłać do Administr. „Gońca
Krak.” pod „Rutyna”. 1059

Lokale

POKOJU jasnego umebło-
wanego, z osobnym wej-
ściem i światłem elektrycz-
nym w śródmieściu poszu-
kują starszy kawaler od 1-go
grudnia. Zgłoszenia w celu
umowy uprasza się nadsy-
łać do Adm. Gońca Krak.
pod „Uczciwość”. 1072

MAŁŻEŃSTWO bezdzie-
tne poszukują pokoju
w śródmieściu, umebłowa-
nego, z światłem elektry-
cznym. Oferty pisemne
przyjmuje Adm. „Gońca
Krak.” pod „Pokój umebło-
wany”. 1066

Matrymonialne

INTELLIGENTNY, przystoj-
ny w sile wieku mężczy-
zna, pragnie nawiązać ko-
respondencję z panną lub
młodą wdową do lat 30,
inteligentną, z towarzysztwa,
sympatyczną i szlachetnych
zalet. Zgłoszenia pod „Wi-
sus” do Adm. Gońca Krak.

KUPIEC, lat 38 przystojny,
inteligentny i majątny,
poszukuje dla braku zna-
jomości, pań w celu matry-
monialnym. Panie lub mło-
de bezdzietne wdowy do
lat 30 muzykalne z odpo-
wiednim kapitałem zechcą
złożyć oferty z fotografią
do Adm. „Gońca Krak.”
pod „Zycie”. 1020

KRAKOWSKA DRUKARNIA NAKŁADOWA

W KRAKOWIE
PRZY UL. KOPIERNIKA 8.

ZAPATRZONA W NAJNOWSZE SYSTEMY LINOTYPY ORAZ
W DOBROTY ZAPAS CZCIONEK, PRZYJMUJE W SZEROKIE
ROBOTY W ZAKRESIE DRUKARSTWA WCHODZĄCE, JAKI:
DZIEŁA, BROSZURY, CZASOPISMA, ODEZWY,
KSIĘGI, TABELARYCZNE, AFISZE I T. P.

WYKONANIE W JAK
NAJKRÓTSZYM CZA-
SIE — PO CENACH
NADER PRZYSTĘP-
NYCH.